

[Carl Petersen.]

nu foreslaaede Ændring med Tilfredshed, for de mindre Landbrugere har med stor Forventning imødeset den Tid, hvor de igen skulde modtage Penge af Kornpuljen. Det foreslaas nu, at de Andele, efter hvilke Beløbene udmaales, fastsættes til 6 Kr. 50 Øre. Dette vil betyde, at Modtagerne kan vente de samme Udbetalinger, som de fik i Henhold til Loven ved de to foregaaende Udbetalinger.

Det andet store Spørgsmaal er Fremskaffelse af det nødvendige Sædekorn. Forholdet er jo det, som ogsaa den højtærede Minister i Gaar nævnte, at vel har en Mængde Landmænd høstet det nødvendige Kvantum Korn, men det har vist sig, at Kvaliteten er saa ringe, at det ikke vil være formaalstjenligt at bruge Kornet som Sædekorn. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at netop de Foranstaltninger, der vil blive gennemført ved denne Ordning, vil sikre, at det nødvendige Kvantum Sædekorn er til Stede, naar vi naar Foraaret, og jeg haaber ogsaa, at det skal lykkes at fremskaffe det i en saa god Kvalitet og til saa overkommelige Priser, at de mindre Landbrugere ikke behøver at nære Bekymringer.

Jeg skal slutte med at udtale Haabet om, at Rigsdagen med samme Enighed som ved Kornlovens Gennemførelse i Fjor kan vedtage dette Lovforslag og derved vise, at hver Gang der kommer Vanskeligheder for Landbruget, enten det er for det større eller det mindre Landbrug, er man enig om at vise Vilje til at lovgive over for dem.

Kyed: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sluttede sin Tale med at sige, at han vilde haabe, man kunde enes om at lovgive paa retfærdigt Grundlag for saavel det større som det mindre Landbrug. Jeg skal tilsige min uforbeholdne Støtte hertil, som jeg ogsaa har gjort det ved andre Lejligheder, hvor Landbrugets Tarv skulde varetages og Retfærdigheden ske Fyldest. At dette skete, har vi fra vor Side Gang paa Gang hævdet var ønskeligt, men for andre er det maaske en lidt nyere Teori. Under alle Omstændigheder kan man kun glæde sig over, at det store Socialdemokratis Ordfører lægger et saadant Synspunkt, et saadant Ønske til Grund for det Arbejde, der skal gøres denne Gang og fremefter.

I dette Lovforslag er der Forbud mod Udførsel af Korn. Jeg forudsætter, at dette

Lovforslags Bestemmelser tilsigter at sikre Saasæd i fornødent Omfang til Landets Landbrugere som Helhed. Naar vi tidligere har eksporteret Korn her fra Landet, har det nemlig altid været ud fra den Betragtning, at vi kunde tjene Penge ind til Landet som Helhed ved at foretage en Ombytning mellem Maltbyg, som vi havde særlig gode Betingelser for at dyrke, og Majs; i den senere Tid har Forskelsprisen jo været op til 5—6 Kr. pr. Tønde. Rent nationaløkonomisk set er et Forbud mod Kornekspport altsaa ikke det, man bør tilstræbe, men man maa se Bestemmelsen ud fra Forholdene, som de ligger, med den daarligere Avl Landet over, med Mangelen paa god Saasæd. Bestemmelsen tænkes vel heller ikke anvendt i stærkere Omfang, end Sikringen af Saasæd betinger.

Bestemmelsen om, at de Kornpartier, der er købt i Udlandet for dansk Regning, ogsaa skal hjemtages til Landets Forbrug, er jo en Bekræftelse af den frivillige Overenskomst, der er truffet mellem Ministeriet, Landbrugets Repræsentation og Importørerne, og begge Bestemmelserne i § 1 kan vi give vor uforbeholdne Tilslutning.

Hvad Bestemmelsen om Ophævelse af Hvedeaafgiften angaar, vil jeg sige, uden paa det nuværende Tidspunkt at komme nærmere ind paa det, at vi var selvfølgelig kommet nemmere over det — ogsaa paa en lempeligere Maade for Importørerne —, hvis der i det oprindelige Lovforslag fra Ministeriets Side var blevet indsat en Aftrapning af Afgiften paa haard Hvede i Forhold til Prisstigningen ude paa Verdensmarkedet. Det er imidlertid ikke sket, men vi kan ikke i denne Forbindelse undlade at gøre opmærksom paa, at det kan skabe nogen Uretfærdighed for visse Importører, at der nu pludselig bliver lukket op uden Afgift, særlig for dem, der ligger med de større Lagre; det kommer selvfølgelig noget an paa, paa hvad Tidspunkt Lagrene er indkøbt, men i hvert Tilfælde er de belastet med en Afgift paa 3 Kr. Jeg nævner det set paa Baggrund af, at da vi i sin Tid lavede Kornordningen, vedtog vi jo en Bestemmelse om at give den tilbagevirkende Kraft med Hensyn til Afgiftsbetaling af de Lagre, der fandtes hos Importørerne og Købmændene, og i Konsekvens heraf skulde man nu været gaaet til en vis Godtgørelse. Men jeg forstaar godt, at dette er vanskeligt, og muligt kan Forholdene ogsaa ligge saaledes, at disse Importører kan slippe fra det, med den Prisstigning, der har fundet Sted, uden Tab. Helt konsekvent er det